

Laics organitzats: per una nova Acció Catòlica

Dij, 19/09/2013 per Cori Casanova

[A la intempèrie](#)

Els 50 anys de la celebració del Concili Vaticà II ens fa reflexionar sobre moltes coses. I no ho podem fer només des de la nostàlgia, o l'historicisme teològic. Ni des del ressentiment, que crema cors i apaga iniciatives.

L'esplèndida teologia del laicat que aportà el Concili ha suposat un canvi important en la comprensió de la responsabilitat, la funció, la missió dels laics en l' Església i en el món.

Però ens adonem que no vivim un moment on el tema del laicat s'abordi de forma específica. Així com prèviament al Concili la reflexió pastoral i teològica sobre el laicat visqué un moment excepcional que cristal·litzà en la teologia conciliar, avui la reflexió sobre la missió de l'Església en el món deixa poc espai al laicat com a principal actor de l'Evangelització i com a responsable principal de fer de l'Església aquella "font de la plaça" a la que s'acosten tots els que tenen set.

Viure la fe en un món complex, amb una secularització franca, en el que el fet religiós ni atrau ni incomoda, sinó que és indiferent, és ben difícil. També la progressiva privatització de la fe dels cristians, que es viu com un afer personal i íntim sense gaire repercussions, ens esperonen a pensar com, de quina manera podem refer un teixit laical que, tocat per l' Evangeli i des d'una espiritualitat madura i fonda, pugui viure amb joia la missió que el Concili dibuixava: ser veu del món en l' Església i ser punta missionera en el nostre món.

Tant la dispersió de forces com la disminució i envelliment de les nostres comunitats, ens demanen amb urgència donar-nos eines per a que ningú es senti sol, aïllat. I això només és possible des d'una proposta organitzativa ampla, flexible, però d'identitat clara, adreçada als cristians "normals" de les nostres comunitats. Aquest és l' esperit de l'Acció Catòlica, des dels seus inicis, i confirmada pel Concili Vaticà II i per la [Christifideles Laici](#).

Per això m'alegro tant d'aquest nou moment que, si Déu vol, permetrà un nou impuls, complementari amb l'esforç de tants anys a casa nostra dels moviments especialitzats, per a que els "laics organitzats" i responsables, visquem en Església allò que vivim en diàspora i ajudem a fer una Església amb més olor d'ovella- com diria el Papa Francesc- i sobre tot, olor d'aquelles que es miren el ramat des de fóra, però amb ulls interrogats i delerosos.